

τοῦ πλῶ γλῶ. περιαινωῦ δ' ἐ ἡρέμα σκάπλειν, κ' ὄπισθ' ὕρειν Α  
ταὶ βῶλας ἐπ' ἔρ' ἔκ' κ' πλείν ἄσπέρματ'.

CHRIST. Απαλλάξειεν ἂν μετόρχιον] Nisi  
passivè accipimus ἄπαλλάξειεν & absolute, vt ap-  
ud Latinos sæpè mutare & turbare, existimarem  
mutadum αὐτ' in ἂν τις, neque me movet ἄν re-  
petitum. Tamen nihil pronuntio nisi dubitanter,  
neque quicquid eiusmodi à nobis obseruatur no-  
taturve accipi velim tanquam κρείας δόξας. Non  
ita vaticinor, sed esse tantùm cupio iritamentum  
alieni iudicij. Est autem μετόρχιον spatij & inter-  
uallum quod est inter vites ordinarias, quod vo-  
catur à Columella interordinium, quo modo Vi-  
truuus dixit intercolumnium. Neque solùm de  
vitibus intelligitur, sed oleis etiã alijsque arbori-  
bus inter quas sementē faciēbant: nam ὄρχοι ordi-  
nes sunt in quincuncem digesti. Etiã ὄρχατοι δι-  
κτι ἄσπ' τὸ ἔρχεσθ' δι' αὐτ' τὰς ἄξεις τ' φυτῶν: fortal-  
sis etiã alludit πρὸς τὰς ὄρχεις, vt in Acharnensibus.  
καὶ περιαινωῦ] Sensim fodere & occatas glebas at-  
trahere, vt femina operiatur hoc vocat περιαινωῦ.

Id in segetib' fit cū iactō semine tertid aratur, &  
tūc lirare dicitur, fit enim è sulco porca. Hoc Gre-  
ci vocabāt ὑπαροτριῶν, & sic vsus videtur Theo-  
phrastus li. 8. Historiarū ca. 11. quo loco amplector  
correctionē, vt pro ὑπαπορωῦτες legamus ὑπαρο-  
τριῶντες. Hic ego putē de hortorū areis accipiēdū,  
vbi post semētē iactā tridēte instrumēto spargi-  
tur & demittitur semen, & mox inuerso æquatur  
ipsa area, præsertim quū vsus sit hypocoristico: di-  
xit enim γήδιον. i. agellum vel prædiolū. Apud He-  
sychium arantes dicuntur τριαινατῆρες. Sed paulō  
post legendū ὦ ἴνδρες non ὦ ἄνδρες. Caterūm ha-  
bemus hic vndecim Trochaicos dimetros Aca-  
talecticos præter octauum qui est monometer, &  
Coronidē quæ ἐφθημιμερής. Sed notādū in quarto  
dimетро vel Dactylū esse vel potius duas in vnam  
syllabas coalescere in παλλασίων, vel vt Sudas παλ-  
λαθίων. Sūt autē παλάθαι vel παλλάθαι cū duplici  
λ. ficus sicca quæ ἰχάδες, vel massa ficuū ἢ τ' σύκων  
ἐπαλληλος θέσις, inquit Grammatici, vt nisi coale-  
scant duę hic syllabę, legendum putem παλλαθῶν.

Εκθεσις τῆς διπλῆς κώλων

Αλλ' ἀναμνησθέντες ὦ ἴνδρες  
Τῆς διαίτης τῆς παλαμᾶς,  
Ἥν παρέιχ' αὐτὴ ποθ' ἡμῖν,  
Τῶντε παλλασίων ἐκείνων  
Τῶντε σύκων, τῶντε μύρτων,  
Τῆς ξυγρός τε τῆς γλυκειάς,  
Τῆς ἰωνιάς τε τῆς πρεῆς  
Τᾶς φρέας.  
Τῶντ' ἐλαῶν ὧν ποθοῦμεν.  
Αὐτὴ τούτων πλῶδε νευῖ  
Τῶνδε ὄν πρεσείπατε.

Σχόλια. Αλλ' ἀναμνησθέντες.] διπλῆ καὶ μέλος  
ἀμοιβᾶν. τὸ μὲν, τοῦ ἰσοκλεῖου, δ' ἐκακῶ φ' τροχαῖα.  
ἔ ἐν εἰσθεσει ἐνεία ἀκατάληκτα, διμέτρα τὰ δὲ τῶν, μονό-  
μετρον ἢ τὸ ἄσπ' τέλειον. ἔ ἐν ἐκθεσει σίχοι προχᾶσι  
τετραμέτροι καὶ ἀληκτικοί. ἄλλως. ἢ ἐκθεσις αὐτῆ τῆς δι-  
πλῆς κώλων ὅτι ὁμοίων τροχαῖκῶν ἰά. ὧν τὸ ἡ μονόμε-  
τρον, ἰά δ' ἐλοιπὰ διμέτρα ἀκατάληκτα. τὸ τελευτᾶν ἐ-  
φθημιμερές. ὡφ' ὃ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλᾶ. Παλλα-  
σίαν] τ' πεπαλημύων ἰχάδων. ἰνῆς δ' ἐτ' παλάθων.  
παλάθη ἢ εἶδος βοτάνης.

BIS ET VS. Παλάθη, κρείως, ὡς φησιν Εὐσεί-  
θιος, ἐλέγετο ἢ σύκων, ἢ τοι τῶν ἰχάδων ὅπως ὕδεις, ἐν-  
ταῦθα ἢ παλαθῶν γραπτόν, οὐ παλλασίων, ὡς ἐν τοῖς  
ἀντιγραφοῖς ἔχομεν.

Σχόλια. Τῆς ἰωνιάς.] ἰωνιά λέγεται ἢ φυτεία τῶν  
ἰων. ἄς ἔ ἔ ῥόδων ῥοδωνιά. ὅπως ἔ ῥόδα φύεται. ἄνθος  
ἢ τὸ ἰόν, ὅπως φρον μορφῶν ἔχον. ἄ μὲν γὰρ αὐτ' ἐστὶ πορ-  
φυρᾶ. ἄ ἢ, λευκᾶ. ἄ δ' ἐ μέλινα. καὶ ἐν τούτῳ τῶν ἰων  
θαυμαστὸν ὅτι τῆ ποιητικῆ τῆς ὄψεως, αὐτὰ καθ'  
ἑαυτὰ δὴ ἀταξίαι λεγόμενα πληροῦ. τῶντ' ἐλαῶν] ἄσπ'  
τηρητέον ὅτι τ' ἄλλων καρπῶν κ' φυτ' ἀπλῶς μνημονεύ-  
σας, ὅτι τῶν ἐλαῶν ἐπιγραφῆς, ὧν ποθοῦμεν. κ' ἴσως ἢ ἐπει-  
δ' ὧρον τῆς Αθῶνας, ἢ ὅτι εὐφορὸς τις ὅτι ἢ Ἀττικῆ ἔξω-  
ρέτως εἰς τὸν τῆς ἑλλάδος καρπῶν.

CHRIST. Τῆς ξυγρός τε] Non solum πρὸς  
est fex vini & substantia (Græci ἰσώσ' ἀθμίω  
vel ἰσώσ' ασιν vocant) Sed etiam nouum mustum,  
ἀπὸ λίνου ἀμύθητον inquit Hesy chius, vt hoc lo-

τροχαϊκῶν ἰά.

Viri nunc cogitantes  
Pristine modumque vite  
Quem dabat nobis benigna,  
Termitésque caricarum,  
Hásque ficus, háque myrtos,  
Palmiúsque dulce mustum,  
Atque fontibus propinquas  
Hás violas:  
Atque oliuas quas amamus:  
Omnium illorum vicem nunc  
Ferte laudibus Deam.

co. Rectè autem cum vino iungit ficus: nam fi-  
cium tanta fuit apud veteres commendatio, vt  
secundum à vite locum obtinuerit, & meritò  
Hipponax dixerit συκῶ μέλιαν ἀμπέλω κασι-  
γνήτω. i. Ficum nigrè em vineæque germanam.  
Ratio cum historia fabulosa affertur à Pherenico  
ἐποιοῖσ' apud Athenæū. Itaque Theophrastus in  
libris de historia tractationi de vinea, ficus adiicit  
contemplationem. De cuius variis generibus ad-  
fatim scripsit & scripta ab aliis recensuit idem A-  
thenæus lib. 3. Dipnosoph. Quin apud Philostrat-  
um maiorem lib. 1. Imaginum titulo ξένια ad co-  
aceruandas asseruandasque ficus, quæ pro Apo-  
phoretis essent, vitis folia vsui esse dicit. Τῆς ἰω-  
νιάς] Locum vel pratium violis refertum ἰωνιῶν  
vocant, qua ratione rosatum vel rosarium ῥόδων-  
ιά & liliarium νεωνιά. Sic in lib. 1. de historia  
plantarum Theophrastus dixit ἰωνιά & ῥοδωνιά,  
nam accentum in vltimam puto reiciendum.  
Doctissimus alioqui Gaza non satis expleuit hæc  
verba dum vertit rosas & violas, sed neque si di-  
xisset violacea. Ego cum Marone violaria & ro-  
saria dicerem, & sanè diuinus ille vir dixit, Irri-  
guumque bibant violaria fontem, expressum ex his  
Aristophanicis τῆς ἰωνιάς τῆς πρὸς τῶν φρέατι. Nam  
τὸ φρέαρ fontem esse faciliè credo cum Gramma-  
ticis. Apud Theophrastum lib. vi. de historia  
Plantarum, Gaza vertit iuxta fontes, quod  
Græce

D

E

F

G